

ה"ט 56523/01/24 - אורי רם נגד סטניסלב ליטבינוב

בית משפט השלום באשדוד

ה"ט 56523-01-24 רם נ' ליטבינוב
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופטת טלמור פרס
מבקש	אורי רם
נגד	
משיב	סטניסלב ליטבינוב

החלטה

1. בקשת המבקש להטלת קנס על המשיב, בשל ביזוי החלטת בית המשפט מיום 29.1.24, במסגרתה ניתן הדדי למניעת הטרדה מאיימת.
2. לטענת המבקש, המשיב מפר את הצו באופן בוטה, באופן שיטתי ובתדירות גבוהה, ובעקבות הפרות אלה פנה המבקש למשטרת ישראל במספר תלונות.
3. ככל שכוונת המבקש הינה לאכיפת הצו מכוח פקודת בזיון בית משפט (כמצוין בסעיף 7 לבקשה), הרי שהליך של אכיפה לפי פקודת בזיון נחשב להליך אכיפה קיצוני, והלכה היא שיש לנקוט בו מקום בו אין "דרך חמורה פחות";

ראו בעניין זה רעא 3888/04 **מלכיאל שרבט נ' שלום שרבט**, נט (4) 49 (פורסם בנבו, 14.12.2004):

"הליך הביזיון נחשב הליך אכיפה קיצוני מאחר שהסנקציה בעקבותיו - קנס או מאסר - עשויה להיות קשה ופוגעת, ולכן מקובל לראות בו הליך שיורי, לאחר שההליכים האחרים האפשריים נבחנו או מוצו. פסיקתו של בית-משפט זה חזרה והדגישה כי השימוש בכלי אכיפתי זה שפגיעתו עשויה להיות קשה צריך להיות מוגבל רק למקרים מתאימים, וכי אין להיזקק להליכי ביזיון בית-המשפט כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית (ראו: ע"פ 519/82 גרינברג נ' מדינת ישראל [4], בעמ' 192; בג"ץ 490/82 הנ"ל [1], בעמ' 586; ע"א 228/63 עוז נ' עזר [5], בעמ' 2550). [...]"

עיקרון מרכזי בהחלטה אם יש להפעיל את מנגנון האכיפה על-פי פקודת הביזיון הינו כי יש לאכוף

צו שיפוטי על-ידי אמצעי הכפייה החמור פחות מבין אלה המתאפשרים. במילים אחרות, אין ליתן צו על-פי סעיף 6 לפקודת הבזיון אם יש דרך חלופית לאכיפה. עיקרון זה כונה על-ידי השופט שטרסברג-כהן "עקרון הדרך החמורה פחות" (רע"פ 7148/98 הנ"ל [2], בעמ' 350).

4. בקשת המבקש מוגשת בתיק בו הגיעו הצדדים להסכמת למתן צו הדדי מכוח החוק למניעת הטרדה מאיימת וקיימת דרך חלופית לאכיפה מתאימה יותר באמצעות פנייה למשטרת ישראל, לה נתונה הסמכות והיכולת לחקור ולברר את העובדות לאשורן ולהעמיד לדין את המפר בהתאם לשקול דעתה.

המבקש טען כי הגיש מספר תלונות למשטרה, ואולם לא עולה מהבקשה כי הטיפול בתלונותיו מוצה ולא היה בו כדי להועיל. (ראו בעניי זה (רעא (מחוז-חי') 29867-01-19 **ליטל הרוש נ' שמעון אקוקה**, "נבו" (18.2.19), במסגרתו נדחה ערעור על החלטה ולפיה תלונה על הפרת צו למניעת הטרדה מאיימת טעונה טיפול משטרת ישראל וככל ומשטרת ישראל אינה פועל על פי חובתה, לגישת המבקשת, עליה לפעול בהתאם לדין).

5. לאור האמור, בשים לב לחלופה העומדת בפני המבקש וההלכה בעניין העתרות לבקשות לפי פקודת בזיון בית משפט, ובהתחשב אף בתכליות החוק למניעת הטרדה מאיימת, שביניהן האפשרות ליתן בידי המוטרה כלי לבקש סיוע של משטרת ישראל - הבקשה נדחית.

6. אשר להארכת תוקפו של הצו - על המבקש לעתור בבקשה חדשה למתן צו לפי חוק, לאחר שיפוג תוקפו של הצו בהתאם להחלטתי מיום 29.1.24, ולמען הסר כל ספק, הצו מיום הנ"ל נותר בעינו.

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ד, 17 מאי 2024, בהעדר הצדדים.